

УДК 327

ІНФОРМАЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Немеш А.М.

Київський національний університет культури і мистецтв

Дана робота присвячена міжнародним неурядовим організаціям, як повноцінним учасникам міжнародних відносин; розглянуто діяльність МНУО на світовій арені в період глобалізації; проаналізовано причини появи подібних організацій; висвітлено інформаційну взаємодію МНУО з громадянським суспільством, урядами держав, транснаціональними корпораціями та міжнародними урядовими організаціями.

Ключові слова: міжнародні неурядові організації, інформація, міжнародні відносини, глобалізація, громадянське суспільство, інформаційна взаємодія.

*«Хто володіє інформацією,
той володіє світом».*

Уінстон Черчіль

Постановка проблеми. Необхідність створення міжнародних організацій була викликана, у першу чергу, потребою держав у обміні інформацією. У процесі розвитку людства комунікація набувала масового характеру, і ця тема ставала об'єктом для обговорення у міжнародних неурядових організаціях. Власне для обміну даними в цілях вирішення актуальних міжнародних питань, що відіграють найважливішу роль у становленні існуючої системи міжнародних відносин.

Адже роль інформації та комунікації в житті кожної людини, а тим більше суспільства, дуже складно переоцінити. Інформація це – та субстанція, яка супроводжує нас протягом усього нашого життя. Вже багато років поспіль вчені дискутують про зміст даного поняття. Та пересічному громадянину зрозуміло, що інформація – це те, що дозволяє нам пізнавати світ та відчувати себе його частиною, спілкуватися з людьми, виховувати дітей, вирішувати щоденні питання та проблеми, в кінці кінців займатися улюбленою справою.

За допомогою інформації та комунікації організовується спільна праця, утворюються професійні союзи, колективні підприємства, політичні партії та об'єднання. На основі інформації функціонують інститут державної влади, ведеться боротьба з тероризмом та злочинністю. Інформація являється основою діяльності органів законодавчої, виконавчої та судової гілки влади, всієї системи державного управління та управління Збройними силами. У процесі розвитку людства обмін інформацією набував масового характеру, і ця тема ставала об'єктом для обговорення у міжнародних неурядових організаціях.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У процесі роботи над даною статтею було опрацьовано значну кількість літератури, а саме міжнародні конвенції, акти зарубіжного, національного та міжрегіонального законодавства, загальнотеоретичні та спеціальні наукові праці як українських (В.І. Муравйов, В.В. Мицик, В.Г. Буткевич), так і російських вчених (І.І. Котляров, А.А. Ранних, Ю.Б. Кашлев, В.Г. Сеидов, А.В. Яковенко, В.С. Кретов, В.Г. Машликін, Т.Н. Нешатаєва, Г.І. Тункін, І.І. Коваленко та інші), а також інших

фахівців з міжнародного права (Д. Томас, Я. Клабберс, Д. Шелтон, Л. Женглінг). Важливо виділити як джерело інформації у процесі вивчення цього питання Міжнародний центр некомерційного права (International Center for Not-for-Profit Law, далі – ICNL). Дана організація сприяє формуванню правового середовища, яке зміцнює громадянське суспільство і просуває свободу асоціацій і зборів, філантропії та участі громадськості по всьому світу. Починаючи з 1992 р., ICNL надає технічну допомогу в проведенні досліджень на підтримку реформи законів, які зачіпають громадянське суспільство в більш ніж ста країнах по всьому світу. ICNL здійснює свою діяльність при фінансовій підтримці Американського агентства з міжнародного розвитку (USAID).

Виділення не вирішених проблем. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, що проводилися з питань діяльності міжнародних неурядових організацій та їх місця у системи міжнародних відносин, все ж можна констатувати той факт, що на сьогоднішній день у науковців немає єдиної думки стосовно компетенції даних організацій, визначення їхнього правового статусу; проведений недостатній аналіз методів, форм та шляхів впливу діяльності МНУО на свідомість громадян, внутрішню та зовнішню політику держав та основних світових угруповань за допомогою інформаційного впливу, їх місце в питанні вирішення проблем міжнародного значення; недостатньою мірою розглянуто питання щодо перспектив їх розвитку.

Постановка завдання. Метою даної роботи є аналіз діяльності міжнародних неурядових організацій та дослідження їхнього впливу на основних акторів світової політичної арени.

Основний матеріал дослідження. Міжнародні відносини сьогодення характеризуються значним зростанням кількості міжнародних неурядових організацій, збільшенням їхнього впливу на сучасний світ і міжнародну співпрацю. Європейська конвенція про визнання прав юридичної особи міжнародних неурядових організацій, прийнята РЄ в 1986 р., виділяє три ознаки міжнародних НУО:

- а) некомерційний характер діяльності;
- б) створення відповідно до внутрішнього акту якої-небудь держави;
- в) здійснення діяльності у двох і більше державах.

Таким чином, міжнародна неурядова організація – це організація некомерційного характеру,

створена не на основі міжурядової угоди, однак відповідно до нормативного акту держави-місцеперебування для здійснення діяльності у двох і більше державах відповідно до основних принципів і нормами міжнародного права. Фактично міжнародна НУО являє собою об'єднання національних громадських організацій двох і більше держав для досягнення загальних цілей у міжнародному масштабі. Урядові структури також можуть брати участь у діяльності міжнародних НУО, але вони не грають у них домінуючої ролі [1].

Кожна МНУО має певні функції. Але спільною для всіх є інформаційно-аналітична функція. Дана функція є історично обумовленою та відображає зростання потреби держав в обміні інформацією [10].

Інформаційна функція міжнародних організацій включає в себе три аспекти:

- збір, обробка й поширення інформації, що відноситься до компетенції організації, публікація звітів, аналітичних доповідей, рейтингових індексів. Наприклад, однією з функцій Глобального альянсу громадської участі є налагодження ефективної комунікації між усіма учасниками громадянського суспільства, через якісні інформаційно-комунікаційні процеси. Організація також видає щорічні звіти про стан громадянського суспільства в різних країнах та регіонах світу;

- підготовка й поширення інформації про функціонування самої організації, включаючи правові документи;

- збір і поширення інформації нормативно-правового характеру, що стосується діяльності організації.

Ключовим механізмом діяльності міжнародних неурядових організацій в період глобалізації є мобілізація думки світової спільноти. Для досягнення поставлених цілей та завдань МНУО застосовують тиск на міжурядові організації та безпосередньо на уряди тих чи інших держав. Своїх цілей вони досягають, вирішенням питань на міжурядовому рівні, де створюються міжнародно-правові норми, і поза межами традиційних міжурядових каналів, на самостійно створених аренах у співпраці з іншими неурядовими організаціями. У межах консультативних взаємовідносин з партнерами міжнародні неурядові організації беруть участь у роботі всіх організацій і органів системи ООН практично на рівних правах з офіційними делегаціями країн: пропонують проекти договорів і конвенцій, беруть участь у їх обговоренні, надаючи експертні, науково-технічні та інші висновки; контролюють їх дотримання та виконання після прийняття і т.п. Важливою є роль міжнародних неурядових організацій у формуванні світової громадської думки і доведенні до відома світової спільноти, членів урядів і міжурядових організацій громадської позиції стосовно висунутих ними договірних ініціатив. МНУО забезпечують розширення варіантів і гнучкості політики держав, пропонують власні варіанти дій і рішень, яким раніше не приділялася увага, не розглядалися і не аналізувалися, допомагають політикам краще зрозуміти сутність і особливості тієї сфери діяльності, за яку вони несуть відповідальність, а також зрозуміти завдання, що потребують вирішення, з точки зору громадян. У цьому розрізі міжнародні неурядові організації виконують функцію соціалізації

нових соціально-політичних рухів до міжнародного співтовариства, виступають агентами глобального громадянського суспільства, представляють і захищають інтереси громадян, найбільш вразливі з точки зору порушення прав, здійснюють моніторинг діяльності урядів, будучи власне елементом системи політичних протидій. Особливе місце неурядова діяльність займає у проекті Східного партнерства, в межах якого успішно функціонує міжнародна організація Форум громадянського суспільства. За час свого існування цей Форум став досить важливою інституцією Східного партнерства, який продемонстрував себе, в якості повноправний партнер в інституційних відносинах з Європейською Комісією та національними урядами. Представники Керівного комітету та різних робочих груп Форуму регулярно беруть участь у круглих столах, міжнародних конференціях, та інших заходах, а також створюють власні міжнародні фонди та аналітичні структури з питань Східного партнерства [4].

Завдяки міжнародним неурядовим організаціям, що мають вплив та значний досвід діяльності, вдається активізувати потенціал неурядових організацій різних країн. Засоби масової інформації відіграють потужну роль, яка сприяє успішній діяльності МНУО. Та не виключено, що побідні організації можуть фінансуватися транснаціональними корпораціями, урядами та іншими організаціями, які мають інтереси, відмінні від інтересів МНУО. За допомогою таких схем останні прагнуть захистити власні комерційні інтереси та досить часто прикриваючись, діяльністю організації, використовують її для здійснення своїх цілей. У такому випадку неурядові організації можуть досить часто ставати інструментом для втілення планів великого бізнесу.

Досить характерним є той факт, що критичне ставлення суспільства до великого бізнесу як в США та країнах Західної Європи, так і в країнах, що розвиваються, дуже зросло на початку ХХІ століття. Здійснене Gallop International опитування близько 34 тисяч респондентів з 46 країн показало, що довіра до корпорацій стала нижчою, ніж до будь-якого іншого з 16 перелічених в опитуванні інститутів [17].

На глобальному і національному рівнях зростає розуміння ролі міжнародних неурядових організацій, стимулювання діяльності організацій громадянського суспільства, профспілок, заохочення органів місцевого самоврядування до вирішення проблем соціально відповідального бізнесу.

Кінець ХХ століття можна охарактеризувати епохою активізації міжнародних неурядових організацій, яка отримала назву «революція асоціацій». За даними Союзу міжнародних асоціацій, в 1995 році налічувалося понад 16 тис. міжнародних неурядових організацій. Варто зауважити, що початок ХХІ століття можна вважати періодом появи нових повноцінних учасників світової арени – міжнародних неурядових організацій. Саме вони є найбільш яскравим прикладом того, що називається громадянським суспільством – сферою, в котрій соціальні рухи формуються в залежності від кола учасників, їх цілей та тематичних інтересів. Але, на жаль, міжнародні відносини є досить складною системою, в якій значна кількість учасників прагнуть встановлювати

власні правила гри для всіх. І міжнародні неурядові організації, які на перший погляд здаються незалежними, насправді є інструментами для реалізації та втілення в життя задумів основних гравців міжнародної арени.

Прийнято вважати, що з ліквідацією Варшавського договору і розпадом Радянського Союзу закінчилася ера «холодної війни», під знаком якої світ прожив майже всю другу половину ХХ століття. Якщо розглядати цей період формально – як проголошену Черчиллем «війну західної цивілізації проти «комунізму», то з такою точкою зору в цілому можна погодитися. Якщо ж визнати головним її змістом глобальну геополітичну, економічну та ідеологічну конфронтацію між світовими наддержавами, то можна і посперечатися. Змінилися тільки «центри сили» і їх кількість. Цілі світової політики залишилися колишніми – володіння або принаймні максимальний контроль за «тануть» світовими ресурсами.

У нових умовах США отримали унікальну можливість одноосібно впливати на хід світових подій. Завдання Вашингтона полягало в тому, щоб зберегти привілейоване становище лідера у світовому співтоваристві, не допустити домінування якої б то не було іншої сили і, насамперед, Росії.

Прагнучи до одноосібного світового лідерства, Сполучені Штати зацікавлені в тому, щоб Росія була якомога більш слабка і як можна менш впливова. Для реалізації своїх планів США – безпосередньо або через різні неурядові фонди та організації – формують не лише в Росії, а й по всьому світу свої структури впливу. Потім при необхідності використовують їх у своїх інтересах.

При цьому слід нагадати, що характерною особливістю світової системи ХХІ століття є глобальне інформаційне протиборство. Геополітичне становище держави на міжнародній арені, ступінь його впливу на світові події залежать вже не тільки від економічної та військової потужності. Все більшого значення набувають інформаційний фактор: можливість ефективно впливати на інтелектуальний потенціал інших країн, поширювати і впроваджувати в суспільну свідомість населення певні духовні та ідейні цінності, трансформувати і підривати традиційні підвалини націй і народів.

Основними засобами впливу неурядових організацій на світову політику є мобілізація громадської думки, надання тиску на міждержавні організації (насамперед ООН) і безпосередньо на конкретні держави з метою вирішення тих чи інших проблем, спостереження за діяльністю урядів в різних сферах суспільного життя і виконання ними взятих на себе зобов'язань.

У такому розвитку подій проглядаються передумови формування нової системи міжнародних відносин і глобального світового співтовариства, в якому регулювання суспільних процесів буде здійснюватися не тільки через взаємодію держав, а незалежно від них, завдяки прямим контактам недержавних акторів. У цьому випадку міжнародні неурядові організації будуть виступати як елементи формується глобального громадянського суспільства. Поряд з міжурядовими та неурядовими міжнародними організаціями на світовій арені функціонують і інші, досить впливові полі-

тичні актори. Йде процес формування нових політичних акторів і їх диверсифікації.

Функціонування зростаючого числа політичних акторів свідчить про зростаючий плюралізм міжнародних відносин і їх демократизації. Разом з тим множинність учасників світової політики, складність взаємовідносин між ними, різноспрямованість їх дій ускладнюють аналіз і прогнозування міжнародних процесів. Ця обставина негативно позначається на багатьох аспектах міжнародного життя і, насамперед, – безпеки.

У міру формування системи глобального управління поряд з державами найбільш впливові неурядові організації і транснаціональні корпорації стають значущими учасниками цього процесу.

На початку ХХІ ст. похитнувся базисний атрибут держави – суверенітет. Глобалізація сприяла створенню «глобального громадянського суспільства», що складається з правозахисників, неурядових організацій і груп впливу, який слугує джерелом аналізу і пропозицій, вимог та викликів [5, с. 18].

Розмивання суверенітету в сучасному світі означає не зникнення його як такого, а зміна вмісту в зв'язку з процесом фактичного переходу частини функцій держави до інших акторам. На світовій арені особливої ваги набувають актори, що мають мережеву структуру – неурядові організації. Поширення мережевих організацій та посилення їх впливу – магістральна тенденція наших днів. Мережева організація ґрунтується на концептуальній єдності, нефіксованому лідерстві, автономії частин, максимальному, персональному поділі ризиків. Найбільш ефективно і ефективно дані принципи управління реалізуються в середовищі неурядових організацій [8].

Для НУО початку ХХІ ст. характерне різке збільшення їх кількості і числа людей, залучених в їх діяльність; розширення її географії; посилення політичного впливу; розширення спектру питань, якими вони займаються. Разом з тим внаслідок крайньої їх різноманітності діяльність НУО може деколи носити суперечливий характер. Вони нерідко вступають у відносини конкуренції між собою або з державними структурами.

У другій половині ХХ ст. розвиток нових акторів на міжнародному рівні, як транснаціональних корпорацій (ТНК), так і міжурядових та неурядових організацій (МНПО і НУО), привело за визначенням, даним Дж. Грум, до «зростаючого різноманіття» [12] учасників на світовій арені. Головними є не стільки кількісні параметри, а пішли за ними якісні зміни в політичній структурі; згодом цей феномен був названий глобалізацією.

Завдяки діяльності неурядових організацій і транснаціональних корпорацій відбуваються непрості зміни в політичній системі світу, світ переходить до принципово нових політичних відносин. Наприклад, змінюється політична повістка дня – проблема безпеки перестає бути турботою лише держави.

В умовах, коли здійснюються кардинальні політичні зміни, колишні закономірності перестають діяти. Ситуація стає погано передбачуваною, з абсолютно різними ймовірними наслідками. Звичні відносини трансформуються, що часто призводить до паралічу процесів прийняття рішень. Ч. Кеглі і Г. Раймонд визначили початок ХХІ ст.

як поворотну точку в історії, коли одна модель міжнародної взаємодії зміниться іншою [8].

Зростання авторитету і значущості низки неурядових організацій сьогодні змушує деяких фахівців говорити про необхідність модернізації системи управління на макрорівні. Так чи інакше, поява і зростання недержавних суб'єктів світової політики перетворилися сьогодні в потужний фактор зміни існуючого раніше світопорядку.

Можна говорити не тільки про посилення впливу НУО, але і їх активне втручання в політику держави, включаючи внутрішню. Масштаби і ефективність цього втручання вже зараз не слід недооцінювати. Сфера політичного впливу – прямого і непрямого – досягла величезних розмірів.

НВО є одним із базових елементів сценарію кольорової революції. Спочатку здійснюється підготовка суспільства до прозахідного путчу, а після прийняття суспільством його результату. Реалізація подібного сценарію можлива завдяки знанню «механізму» влади. Вперше «механізм» роботи влади розробив теоретик італійської компартії Антоніо Грамші, яку він виклав у своїй праці «Тюремні зошити» [7].

Відомо, що «здійснення державної влади ґрунтується на відносинах панування. Під ним розуміється такий стан суспільства, коли накази влади зустрічають покіра громадян» [14]. Цей стан може бути забезпечений засобами примусу, при цьому необхідно, щоб суспільство було впевнене в благих намірах влади (йдеться про її легітимність). Механізм влади – не тільки примус, а й переконання. Якщо головна сила держави і основа влади – баланс між примусом і переконанням (у термінології, застосовуваної Грамші, гегемонія), то питання стабільності політичного порядку зводиться до підризу або досягненню гегемонії.

Про те, що за спиною американських НУО стоїть певна держава, про що досить відверто сказав в 2003 р. пан Е. Натсіос – глава американського Агентства з міжнародного розвитку (USIAD), у минулому керуючий підрозділом розвідки США: «Люди, що отримують допомогу по каналах НВО, не знають, що за більшістю гуманітарних проєктів варто американський уряд» [13].

У наявності очевидна невідповідність: з одного боку, керівники і співробітники філій зарубіжних НУО та НУО, що фінансуються з-за кордону, підкреслюють свою незалежність від яких би то не було урядових органів, а також претендують на об'єктивність висловлювання ними думок; а з іншого боку, керівники головних офісів НВО, розташованих в США, стверджують, що за інтересами НВО безпосередньо стоять американські інтереси.

Як приклад: кольорові революції на Україні, в Грузії, Югославії та Киргизії, про які журнал «Шпінгел» опублікував серію аналітичних статей під загальним заголовком «Революція». Видання звернуло увагу на «дивовижні паралелі між революціями в Югославії, Грузії, на Україні і в Киргизії, які лише зовні були схожі на спонтанні повстання з мітингами, полум'яними гаслами та насмішкуватими плакатами, а на ділі були ретельно сплановані й організовані» [15]. З цифра-

ми і фактами німецькі журналісти аргументовано довели, як західні спецслужби, перш за все американські, починаючи з югославського досвіду, виробили, а потім довели до досконалості нову технологію по ненасильницькій зміні правлячих режимів у неугодних їм країнах.

У числі основних спонсорів, які фінансують вдалі, невдалі і ті «кольорові» революції, що ще організовуються, німецький журнал називає організації «Фрідом Хаус», «Національний демократичний інститут», «Національний фонд на підтримку демократії», «Міжнародний республіканський інститут», «Фонд Сороса» та Інститут «Відкрите суспільство». На думку авторів статей, одні з них мають прямі зв'язки з ЦРУ США, інші ретельно приховують, хто їх фінансує. Наприклад, розглянемо діяльність такої досить популярної організації, як «Національний фонд на підтримку демократії» (National Endowment for Democracy). Національний фонд – це «приватна, некомерційна організація, створена для зміцнення демократичних інститутів у всьому світі через вплив на неурядові інститути» [2]. Формально він не входить в американські державні структури, але був організований державним інститутом – конгресом США і затверджений президентом США.

«Національний фонд на підтримку демократії» – це політична організація, що фінансує в інтересах американських правлячих еліт «демократичні» групи, чиї потреби не суперечать інтересам еліт. Що стосується «прав людини», то вони згадані в цілях фонду всього лише один раз – в рубриці «заохочення демократичних інститутів» [6].

У перші 25 років після створення фонду підтримка організації конгресом США лише зростала [3]. Фонд існує для надання політичної підтримки «демократичним силам» у ситуаціях, коли фінансова підтримка національних НУО американським урядом розцінювалася б як відкрите втручання у внутрішні справи країни.

Висновки. Американські вчені, політологи, політтехнологи винайшли нову стратегію по зміні політичних режимів у країнах світу. Ключову роль в даній стратегії покликані зіграти неурядові організації, що працюють по мережевому принципу. Американські вчені, які розробляють стратегію ведення мережевих воєн, вважають, що величезна роль у них належить правильному проєктуванню та використанню форм комунікацій та інформаційних технологій [9].

Очевидно, що багато НУО виступають в ролі політичного інструменту, діючи врозріз зі своїми статутними цілями. Неурядові організації, виступаючи в якості елемента системи глобального перебудови світу, є як самостійним суб'єктом, так і інструментом в руках глобалістів. Набуваючи все більшої політичної ваги і значимості в міжнародних справах, НВО формують нові політичні та культурні принципи взаємовідносин – мережевий принцип. Із впевненістю можна сказати, що з розвитком, розширенням повноважень, зростанням впливу й активності неурядових організацій сприяють кардинальній зміні всієї системи міжнародних відносин в теперішньому часі.

Список літератури:

1. Абашидзе А. Х. Неправительственные организации: международно-правовые аспекты / Абашидзе А. Х., Урсин Д. А. – М.: РУДН, 2002. – 160 с.
2. Андреева О. С. Неправительственные организации (определение понятия, сущность) / О. С. Андреева // Власть: общенациональный научно-политический журнал. – 2009. – № 10 – С. 219-227.
3. Богданов Д. Ю. Контуры внутренней политики [Электронный ресурс] / Д. Ю. Богданов // The New York Times. – 16.04.2010. – Режим доступа: <http://www.ozon.ru/context/detail/id/18048619/?partner=isolda>
4. Величко В. Форум громадянського суспільства як нововведення в расках Східного партнерства: досвід перших двох років [Електронний ресурс] / В. Величко. – Режим доступа до ресурсу: <http://eu.prostir.ua/view/247777.html>
5. Внешняя политика в XXI веке: вопросы теории и практики. Материалы научного семинара / Под ред. П. А. Цыганкова. – М.: КДУ, 2009. – 232 с.
6. Гольцов А. Г. Багатополарна геополітична організація світу: проблеми і тенденції формування: Наукові праці МАУП / А. Г. Гольцов // Міжрегіональна Академія управління персоналом. – К., 2013. – Вип. 3(38). – С. 30-35.
7. Демчук П. О. Міжнародні відносини та проблеми євроатлантичної інтеграції: Навчальний посібник / П. О. Демчук. – Київ: ППП, 2004. – 252 с.
8. Кочетков В. В. Внешняя политика государства в XXI веке: теория (и), методология, прикладной анализ [Электронный ресурс] / В. В. Кочетков // Вестник Московского университета. – Серия 18. Социология и политология. – 2008. – № 4. – Режим доступа: <http://www.socio.msu.ru/documents/vestnik/archive/vestnik-4-08.doc>
9. Мединська Т. Статус світового лідера: США в сучасних процесах глобалізації: виклики та наслідки / Т. Мединська // Політика і час. – 2010. – № 3. – С. 67-74.
10. Подшибякин С. А. Правовой статус международных неправительственных организаций / С. А. Подшибякин. – М.: Юрлитинформ, 2006. – 128 с.
11. Полтораков О. Ю. Глобальне громадянське суспільство в системі міжнародних відносин / О. Ю. Полтораков // Дослідження світової політики. Зб. наук. пр. – К.: Ін-т світової економіки і міжнародних відносин НАН України. – 2008. – Вип. 44. – С. 149-156.
12. США и реальность однополярного мира // Право и безопасность. – 2004. – № 2. – С. 30-36.
13. Терентьев А. «Новый мировой порядок» США или европейское мироустройство Мировая экономика и международные отношения / А. Терентьев. – 2003. – № 7. – С. 31-42.
14. Уткин А. И. Американская стратегия для XXI в. / А. И. Уткин – М., 2000. – С. 17-18.
15. Цветные революции на Украине и в Грузии разочаровали правозащитников из Freedom House [Электронный ресурс] // ПОЛИТ.РУ. – 1 июля 2009 г. – Режим доступа: <http://www.polit.ru/news/2009/07/01/freedom.html>
16. Чернявська Л. Н. Роль міжнародних неурядових організацій у перебудові політичної системи світу в умовах глобалізації / Л. Н. Чернявська // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Зб. наук. пр. – К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2005. – Випуск 53 (Ч. 1). – С. 95-104.
17. Responding to the Leadership Challenge: Finding of a CEO Survey on Global Corporate Citizenship. – Geneva, 2013.

Немеш А.Н.

Київський національний університет культури і мистецтв

ИНФОРМАЦИОННОЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ НЕПРАВИТЕЛЬСТВЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ В ЭПОХУ ГЛОБАЛИЗАЦИИ**Аннотация**

Данная работа посвящена международным неправительственным организациям, как полноценным участникам международных отношений; рассмотрено деятельность МНПО на мировой арене в период глобализации; проанализировано причины создания подобных организаций; высветлено информационное взаимодействие с гражданским обществом, правительством государств, транснациональными корпорациями и международными правительственными организациями.

Ключевые слова: международные неправительственные организации, информация, коммуникация, международные отношения, глобализация, гражданское общество, информационное взаимодействие.

Nemesh A.N.

Kyiv National University of Culture and Arts

INTERNATIONAL NGOS'S INFORMATION COOPERATION IN THE GLOBALIZATION ERA**Summary**

This work is devoted to international non-governmental organizations, their effect on international relations and activities of NGOs on the world stage as they relate to globalization. This work also focuses on analyzing the goals of these organizations and how NGO's interaction with civil society, governments, multinational corporations and international governmental organizations.

Keywords: International non-governmental organizations, information, communication, international relations, globalization, civil society, information cooperation.